

॥ पुराष सूक्तम् ॥

ॐ तथं योरावृणीमहे । गातुं यज्ञाय । गातुं यज्ञपतये । दैवी स्वस्तिरस्तु नः ।
स्वस्तिर्मानुषेभ्यः । उर्ध्वं विगातु भेषजम् । शं नो अस्तु द्विपदे । शं यतुष्पदे । ॐ शान्तिः
शान्तिः शान्तिः ॥

ॐ सहस्रशीर्षा पुरुषः । सहस्राक्षः सहस्रपात । स भूमिं विश्वतो वृत्वा ।
अत्यतिष्ठदशाङ्गुलम् । पुरुष अवेदगं सर्वम् । यद्भूतं यच्च भव्यम् । उतामृतत्वस्येशानः ।
यदन्नेनातिरोहति । अतावानस्य महिमा । अतो ज्यायाञ्च पूरुषः ॥ १ ॥

पादोत्स्य विश्वा भूतानि । त्रिपादस्यामृतं दिवि । त्रिपादूर्ध्वं उदैत्पुरुषः ।
पादोत्स्येहाट्टभवात्पुनः । ततो विश्वङ्घ्र्यकामत । साशनानशने अग्नि । तस्माद्विराजयत ।
विराजो अधि पूरुषः । स जातो अत्यरिच्यत । पश्चाद्भूमिमथो पुरः ॥ २ ॥

यत्पुरुषेण हविषा । देवा यज्ञमतन्वत । वसन्तो अस्यासीदाभ्यम् । ग्रीष्म ईधमश्शरद्धविः ।
सप्तास्यासन परिधयः । त्रिः सप्त समिधः कृताः । देवा यद्यज्ञं तन्वानाः । अभधन्पुरुषं
पशुम् । तं यज्ञं बर्हिषि प्रौक्षन् । पुरुषं जातमग्रतः ॥ ३ ॥

तेन देवा अयजन्तः । साध्या ऋषयश्च ये । तस्मात् यज्ञात्सर्वहुतः । संभृतं पृषदाभ्यम् ।
पशूगस्तागश्चक्रे वायव्यान । आरण्यान् ग्राम्याश्च ये । तस्मात् यज्ञात्सर्वहुतः । ऋचः
सामानि जज्ञिरे । छन्दागंसि जज्ञिरे तस्मात् । यजुस्तस्मादजायत ॥ ४ ॥

तस्मादश्वा अजायन्त । ये के योभयादतः । गावो ह जज्ञिरे तस्मात् । तस्माज्जाता अजावयः
। यत्पुरुषं व्यदधुः । इतिधा व्यकल्पयन् । मुषं किमस्य कौ बाहू । कावूश्च पादावुच्येते ।
ब्राह्मणोत्स्य मुषमासीत् । बाहू राजन्यः कृतः ॥ ५ ॥

उश्च तदस्य यद्वैश्यः । पद्भ्यागं शूद्रो अजायत । चन्द्रमा मनसो जातः । यक्षोः सूर्यो
अजायत । मुषादिन्द्रश्चाग्निश्च । प्राणाद्वायुरजायत । नाभ्या आसीदन्तरिक्षम् । शीर्षो धौः
समवर्तत । पद्भ्यां भूमिर्दिशः श्रोतात् । तथा लोकागं अकल्पयन् ॥ ६ ॥

वेदाहमेतं पुरुषं महान्तम । आदित्यवर्णं तमसस्तुपारे । सर्वाणि रूपाणि विचित्य धीरः ।
नामानि कृत्वाटमिवदन , यदास्ते । धाता पुरस्ताद्यमुदाजहार । शकः प्रविद्वान्प्रदिशश्चतस्रः ।
तमेवं विद्वानमृतं ईह भवति । नान्यः पन्था अयनाय विधते । यज्ञेन यज्ञमयजन्त देवाः ।
तानि धर्माणि प्रथमान्यासन । ते ह नाकं महिमानः सचन्ते । यत्र पूर्वे साध्याः सन्ति देवाः ॥
७ ॥

अद्भ्यः संभूतः पृथिव्यै रसाय्य । विश्वकर्मणः समवर्तताधि । तस्य त्वष्टा विदधद्रूपमेति ।
तत्पुरुषस्य विश्वमाजानमग्रे । वेदाहमेतं पुरुषं महान्तम । आदित्यवर्णं तमसः परस्तात ।
तमेवं विद्वानमृतं ईह भवति । नान्यः पन्था विधतेत्यनाय । प्रजपतिश्चरति गर्भे अन्तः ।
अजयमानो बहुधा विजयते ॥ ८ ॥

तस्य धीराः परिजानन्ति योनिम । मरीचीनां पदमिच्छन्ति वेधसः । यो देवेभ्य आतपति ।
यो देवानां पुरोहितः । पूर्वं यो देवेभ्यो जतः । नमो रुयाय ब्राह्मये । रुयं ब्राह्मं जनयन्तः
। देवा अग्रे तदब्रुवन् । यस्त्वैवं ब्राह्मणो विधात । तस्य देवा असन् वशे ॥ ९ ॥

हीश्च ते लक्ष्मीश्च पत्न्यौ । अहोरात्रे पार्श्वे । नक्षत्राणि रूपम । अश्विनौ व्यात्तम । ईष्टं
मनिषाण । अमुं मनिषाण । सर्वं मनिषाण ॥ १० ॥

ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥